

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 г 18/2021
06.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Марина Милановић, у предмету предлагача АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Тања Дуновић, адвокат из ..., одлучујући о жалби предлагача због недоношења одлуке по приговору ради убрзања поступка од 15.12.2020. године, донео је без испитног поступка, дана 06.09.2021. године

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача изјављена због недоношења одлуке по приговору од 15.12.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагачи су дана 22.02.2021. године поднели Врховном касационом суду жалбу због недоношења одлуке од стране Апелационог суда у Београду по њиховом приговору од 15.12.2020. године изјављеном ради убрзања поступка у предмету Апелационог суда у Београду Гж 2141/20. Навели су да председник Апелационог суда није у законском року од два месеца одлучио о њиховом приговору и предложили су да Врховни касациони суд усвоји њихову жалбу, утврди да им је у предмету Гж 2141/20 Апелационог суда у Београду повређено право на суђење у разумном року, наложи поступајућем судији да у року од 15 дана од дана пријема решења предузме процесне радње које ће делотворно окончати предметни поступак и обавезе Републику Србију да предлагачима исплати трошкове поступка у износу од 135.000,00 динара са припадајућом каматом.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба члана 16. и 17. и члана 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15) у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ број 25/82 и „Службени гласник РС“ број 6/15) Врховни касациони суд је нашао да жалба предлагача није основана.

О жалби је одлучивао судија одређен годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року којом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може годишњим распоредом послова

да одреди једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују о жалбама.

Из списка предмета Р4г 89/2020 произилази да су предлагачи поднели Апелационом суду у Београду дана 15.12.2020. године приговор ради убрзања поступка у предмету Апелационог суда у Београду Гж 2141/20, да о овом приговору Апелациони суд у Београду није одлучио, те да су предлагачи поднели жалбу овом суду због неодлучивања о приговору.

Увидом у податке Централизованог система за управљање предмета на стандардизован начин Апелационог суда у Београду – САПС утврђено је да је наведени предмет примљен у Апелациони суд у Београду дана 11.03.2020. године, а да је 12.03.2020. године послат у веће, односно дат у рад судији известиоцу, да је решењем Апелационог суда у Београду о допуни поступка од 21.05.2020. године предмет враћен првостепеном суду због неуредне доставе, да је првостепени суд списе предмета поново доставио Апелационом суду у Београду, а да је Апелациони суд решењем од 04.09.2020. године списе предмета поново вратио првостепеном суду због неуредне доставе, ради отклањања процесних недостатака, да би по истом могао поступити, након чега су списи предмета поново враћени Апелационом суду. Предмет је решен на седници већа одржаној дана 12.08.2021. године. Одлука је урађена и отправљена из суда заједно са списима предмета, првостепеном суду дана 02.09.2021. године и предмет је предат у архиву Апелационог суда у Београду дана 03.09.2021. године.

Анализирајући дужину трајања поступка Врховни касациони суд је закључио да приговор предлагача да им је у предмету Гж 2141/20 пред Апелационим судом у Београду повређено право на суђење у разумном року није основан. Ово са разлога што је наведени предмет у Апелациони суд у Београду примљен 11.03.2020. године, а три дана након пријема предмета у Апелациони суд, проглашено је ванредно стање – 15.03.2020. године (које је укинута 06.05.2020. године) као и да су се сагласно Закључку Високог савета судства од 18.03.2020. године у току трајања ванредног стања одржавала само суђења која не трпе одлагања у предметима у кривичној и грађанској материји, због чега је постојала објективна немогућност одлучивања у наведеном периоду, а није реч о предмету хитне природе. Након престанка ванредног стања Апелациони суд у Београду је по истом поступао и два пута списе предмета враћао првостепеном суду ради отклањања процесних недостатака (неуредне доставе) решењима од 21.05.2020. године и 04.09.2020. године, а предмет је поново враћен Апелационом суду 01.10.2020. године. Апелациони суд у Београду је поштујући редослед решавања предмета о истом одлучио 12.08.2021. године, а одлука је заједно са списима предмета отправљена из суда дана 02.09.2021. године и предмет архивиран дана 03.09.2021. године. Полазећи од изложеног оцењено је да је поступак пред Апелационим судом трајао у границама разумног рока.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа и врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странака током поступка, посебно поштовање

процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлука.

С обзиром да су предлагачи тражили да се утврди да им је повређено право на суђење у разумном року у поступку пред Апелационим судом у Београду у наведеном предмету Гж 2141/20, Врховни касациони суд налази да је адекватном анализом дужине трајања другостепеног поступка као и предузетих процесних радњи од стране Апелационог суда, уважавајући све околности предмета суђења сложеност чињеничних и правних питања у конкретном предмету, уз поштовање редоследа решавања предмета, предмет у Апелационом суду окончан у границама разумног рока, отправљен из суда и архивиран.

Са изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 17. став 1. и 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року у ставу првом изреке одбио као неосновану жалбу предлагача.

Врховни касациони суд је у ставу два изреке одбио и захтев предлагача за накнаду трошкова поступка на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку сходном применом одредбе члана 153. Закона о парничном поступку, имајући у виду да исти нису успели у поступку.

С у д и ј а
Марина Милановић, с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења није дозвољена жалба

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић